

9 Ιουνίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ BARRY ΕΒΑΝΓΕΛΙ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙ ΑΙΤΗ-
ΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ
CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ Η ΔΙΑΤΑΓ-
ΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΣΤΗΝ
ΥΠΟΘΕΣΗ 7430/93, ΣΕ ΜΟΝΟΜΕΡΗ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΤΗ
BARRY ΕΒΑΝΓΕΛΙ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΑΠΑ-
ΓΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ.

(Αίτηση Αρ. 75/94)

5 Προνομιακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση
αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με την οποία δεν επέτρεψε τη συνέ-
χιση σε ισχύ προσωρινών διαταγμάτων που είχαν εκδοθεί μετά από μο-
10 νομερή αίτηση — Ισχυρισμός για υπέρβαση δικαιοδοσίας, διότι το Δι-
καστήριο είχε αποφασίσει να επιληφθεί της αίτησης για τη διατήρηση
σε ισχύ των προσωρινών διαταγμάτων, παρά το ότι εκκρεμούσαν δύο
αιτήσεις για παρακοή των διαταγμάτων εκείνων από τους καθ'ων η αί-
15 τηση — Ισχυρισμός για παραβίαση των συνταγματικών δικαιωμάτων
του αιτητή, διότι στην ακρόαση της αίτησης δεν είχε επιτραπεί στον αι-
τητή να απαντήσει, έστω και αν οι Θεσμοί δεν προέβλεπαν για τέτοιο
δικαίωμα απάντησης — Κρίθηκε ότι, στην πρώτη περίπτωση ήταν θέ-
μα άσκησης διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, που δεν αποτελεί
αντικείμενο ελέγχου με το προνομιακό ένταλμα certiorari, ενώ στη δεύ-
20 τερη περίπτωση δεν υπήρχε θέμα παραβίασης των συνταγματικών δι-
καιωμάτων του αιτητή — Κρίθηκε ότι δεν υπήρχε εκ πρώτης όψεως
υπόθεση που να δικαιολογεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

20 Ο αιτητής ήταν ενάγων σε αγωγή ενώπιον του Επαρχιακού Δικα-
στηρίου Λεμεσού, στην οποία, μετά από μονομερή αίτηση του αιτητή,
είχαν εκδοθεί στις 14.12.93, δύο προσωρινά διατάγματα. Στις 14.3.94,
μετά από ακρόαση, το Δικαστήριο αποφάσισε να μην παρατείνει την
ισχύ των εν λόγω προσωρινών διαταγμάτων. Ο αιτητής ζήτησε άδεια
για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari που να ακυ-

ρώνει την εν λόγω απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου για τους εξής λόγους: (i) ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου εκκρεμούσαν και δύο αιτήσεις για παρακοή των προσωρινών διαταγμάτων που είχαν εκδοθεί στις 14.12.93. Το Δικαστήριο, παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις του αιτητού, δεν επιλήφθηκε των αιτήσεων για παρακοή, αλλά αποφάσισε να επιληφθεί της κυρίως αιτήσεως, γεγονός που συνιστούσε υπέρβαση εξουσίας, και (ii) ο αιτητής είχε στερηθεί των συνταγματικών του δικαιωμάτων και ή δικαιωμάτων δυνάμει των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης να ακουσθεί, διότι το Δικαστήριο δεν του είχε δώσει δικαίωμα απάντησης.

5

10

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Η ύπαρξη αίτησης για τιμωρία του καθ'ου η αίτηση για ανυπακοή διατάγματος του Δικαστηρίου, δεν αποστερεί το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί, δικαιοδοσίας να ακούσει τον κατηγορούμενο για ανυπακοή σε άλλη διαδικασία. Κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να τεθεί θέμα υπέρβασης δικαιοδοσίας από το Επαρχιακό Δικαστήριο.
- (β) Το κατά πόσο θα επιτρέπεται στους καθ'ων η αίτηση να ακουσθούν, ενόψει του ισχυρισμού για ανυπακοή διατάγματος, ήταν ζήτημα άσκησης διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, πράγμα που δεν ελέγχεται με το προνομιακό ένταλμα certiorari.
- (γ) Είχε παρασχεθεί στον αιτητή κάθε ευκαιρία να ακουσθεί από το Δικαστήριο σύμφωνα με τους Θεσμούς και δεν ετίθετο θέμα παραβίασης των συνταγματικών του δικαιωμάτων ή των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.

15

20

25

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd και Άλλων (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 499,

Μαγκάκης (1990) 1 Α.Α.Δ. 1068,

Mouzouris v. Xylophagou Plantations Ltd (1977) 1 C.L.R. 287,

30

Vuitton v. Δέμοσακ Λίμιτεδ (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453,

Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250.

Αίτηση.

Αίτηση από τον Bairy Evangelì για την παραχώρηση άδειας για να καταχωρίσει αίτηση για την έκδοση προνομιακού διατάγματος certiorari.

5 X. Σταυράκης, για τον Αιτητή.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Barry Evangelì
 10 εξαιτείται την άδεια του δικαστηρίου για να αποταθεί για την έκδοση
 προνομιακού εντάλματος CERTIORARI για την ακύρωση ενδιάμε-
 σης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού της 15/3/94 με
 την οποία παραμερίστηκαν προσωρινά απαγορευτικά διατάγματα
 που είχαν νωρίτερα εκδοθεί στις 14/12/93 στην Αγωγή 7430/93. Τα
 15 προσωρινά διατάγματα είχαν εκδοθεί μετά από μονομερή αίτηση του
 αιτητή, ενάγοντα στην αγωγή. Μετά την επίδοση ο εναγόμενος έφερε
 ένσταση στην παροχή των προσωρινών διαταγμάτων και αξίωσε τον
 τερματισμό τους. Αφού ακούστηκαν οι διάδικοι το Δικαστήριο δεν
 20 ενέκρινε την οριστικοποίηση των διαταγμάτων και διέταξε τον παρα-
 μερισμό τους. Η έκδοση εντάλματος CERTIORARI για την ακύρωση
 της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου επιδιώκεται
 για δυο λόγους:

(α) Υπέρβαση εξουσίας, και

(β) Παραβίαση συνταγματικών δικαιωμάτων του αιτητή και/ή
 παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης.

Η απόφαση δεν επισυνάπτεται στην αίτηση. Στην ένορκη δήλω-
 25 ση του δικηγόρου κ. Σπ. Ευαγγέλου, που μαζί με τον κ. Χ. Σταυρά-
 κη εκπροσώπησε τον αιτητή στο Επαρχιακό Δικαστήριο, η οποία
 συνοδεύει την αίτηση, εκτίθενται τα γεγονότα τα οποία την υποστη-
 ρίζουν. Από την έκθεση των γεγονότων προκύπτει ότι πριν την
 30 ακρόαση της αίτησης (18/1/94) για την οριστικοποίηση των προσω-
 ρινών διαταγμάτων, ο αιτητής υπέβαλε δυο αιτήσεις στο δικαστή-
 ριο, στις 15/1/94 και 18/1/94, για ανυπακοή του διατάγματος της
 14/12/93 από τον εναγόμενο. Πριν την ακρόαση της αίτησης για την
 οριστική παροχή ενδιάμεσης θεραπείας στις 18/1/94 οι δικηγόροι
 35 του αιτητή επέσυραν την προσοχή του δικαστηρίου στην ύπαρξη
 των δυο αιτήσεων για παρακοή του διατάγματος της 14/12/93 από
 τον εναγόμενο με την εισήγηση όπως επιληφθεί πρώτα των αιτήσε-
 ων εκείνων πριν προχωρήσει στην ακρόαση της αίτησης για ενδιά-

μεση θεραπεία.

Ακολούθησε η ακρόαση της κυρίως αίτησης και ακούστηκαν οι διάδικοι σε σχέση με την οριστικοποίηση του προσωρινού διατάγματος. Εκ μέρους του αιτητή (ενάγοντα) επαναλήφθηκε εισήγηση όπως πριν επιληφθεί της αίτησης για την οριστική παροχή ενδιάμεσης 5
θεραπείας το δικαστήριο έπρεπε να λάβει γνώση του περιεχομένου των δυο αιτήσεων για παρακοή και να αποφασίσει στο πλαίσιο της άσκησης της διακριτικής του ευχέρειας κατά πόσο εδικαιολογείτο η αντιμετώπιση της ανυπακοής πριν την εξέταση της αίτησης για την παροχή θεραπείας μέχρι την αποπεράτωση της δίκης. Με 10
ενδιάμεση, όπως αναφέρεται στην ένορκη ομολογία, απόφαση του δικαστηρίου απορρίφθηκε το αίτημα για λόγους που "πρέπει να φαίνονται στα πρακτικά τα οποία δυστυχώς δεν μας έχουν δοθεί". Εξηγείται ότι το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα διότι πήρε τη θέση ότι δεν ισχύει οποιαδήποτε αρχή που να απαγορεύει σε πρόσωπο το 15
οποίο βρίσκεται σε παρακοή από του να ακουστεί σε διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου.

Ακολούθησε η ακρόαση της αίτησης για τα προσωρινά διατάγματα η οποία απέληξε στον παραμερισμό των διαταγμάτων που είχαν εκδοθεί στις 14/12/93 και την απόρριψη της αίτησης για την έκδοση των υπόλοιπων διαταγμάτων για τα οποία είχε επίσης υποβληθεί αίτημα. 20

Το πρώτο παράπονο του αιτητή έγκειται στο ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο επελήφθη της κυρίως αίτησης χωρίς πρώτα να λάβει γνώση των αιτήσεων για τιμωρία του εναγομένου για ανυπακοή. Το 25
δεύτερο παράπονο, με το οποίο επίσης συναρτάται η αίτηση του για την παροχή άδειας, σχετίζεται με την άρνηση του Επαρχιακού Δικαστηρίου μετά την ολοκλήρωση των αγορεύσεων σχετικά με την έκδοση των προσωρινών διαταγμάτων να επιτρέψει στον αιτητή να απαντήσει ή να διευκρινίσει ορισμένα σημεία τα οποία ήγειρε ο δικηγόρος του εναγομένου. Το παράπονο υποβάλλεται παρά το ότι 30
αναγνωρίζεται ότι οι διαδικαστικοί κανονισμοί δεν προβλέπουν δικαίωμα απάντησης.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης ο κ. Σταυράκης αναγνώρισε ότι υπό το φως των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd και Άλλοι* (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 499 και *Αίτηση Μαγκάκη* (1990) 1 Α.Α.Δ. 1068, 35
δεν μπορεί να τεθεί θέμα υπέρβασης δικαιοδοσίας. Η ύπαρξη αίτησης για τιμωρία του εναγομένου για ανυπακοή δεν αποστερεί το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί, δικαιοδοσίας να ακούσει 40

τον κατηγορούμενο για ανυπακοή σε άλλη διαδικασία. (Βλ. επίσης *Antonis Mouzouris and Another v. Xylophaghou Plantations Ltd.* (1977) 1 C.L.R. 287). Παρέχεται όμως διακριτική ευχέρεια στο Δικαστήριο ν' αρνηθεί ν' ακούσει πρόσωπο που βρίσκεται σε ανυπακοή. Η άσκηση της διακριτικής αυτής ευχέρειας δεν υπόκειται σε έλεγχο μέσω του εντάλματος CERTIORARI. Η εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου δεν το εκτρέπεται από τα όρια της δικαιοδοσίας του. Μόνο στο πλαίσιο έφεσης μπορεί να αναθεωρηθεί η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου.

10 Όσον αφορά τον άλλο λόγο για τον οποίο επιδιώκεται άδεια είναι πρόδηλο από την έκθεση των γεγονότων ότι ο αιτητής δεν αποστερήθηκε του θεμελιώδους δικαιώματος να θέσει την υπόθεση του ενώπιον του δικαστηρίου.

15 Σε ερώτηση του δικαστηρίου για διευκρίνιση του αιτήματος για παροχή άδειας σε σχέση με την παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτητή ο κ. Σταυράκης εξήγησε ότι το αίτημα εντοπίζεται στην άρνηση του δικαστηρίου να λάβει γνώση των γεγονότων των δυο αιτήσεων για ανυπακοή και να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια υπό το φως εκείνης της γνώσης. Επομένως εισηγήθηκε ότι η παρούσα υπόθεση διακρίνεται από την *Marie Therese Smith* (ανωτέρω). Προκύπτει από την διευκρίνιση η οποία δόθηκε ότι δεν εγείρεται θέμα παραβίασης οποιουδήποτε δικαιώματος του αιτητή. Η εισήγηση ότι τα γεγονότα της παρούσας διακρίνονται από εκείνα της *Marie Therese Smith* και το λόγο που την στοιχειοθετεί δεν ευσταθεί. Η παράλειψη του δικαστηρίου να λάβει γνώση των γεγονότων που άπτονται της ευχέρειας που του παρέχεται απολύγει σε κακή άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας και δε διακρίνεται από την περίπτωση όπου το δικαστήριο λαμβάνει γνώση των σχετικών γεγονότων αλλά ασκεί την ευχέρεια του εσφαλμένα.

30 Και στις δυο περιπτώσεις η απόφαση καταλήγει σε εσφαλμένη άσκηση διακριτικής ευχέρειας μέσα στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου η οποία δεν υπόκειται σε αναθεώρηση με ένταλμα CERTIORARI. Η ορθότητα της μπορεί να ελεγχθεί μόνο μετά από έφεση στο πλαίσιο της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η κατ' ισχυρισμόν κακή άσκηση της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου δεν αποστέρησε τον αιτητή οποιουδήποτε δικονομικού ή άλλου δικαιώματος ούτε έθεσε περιορισμούς στην παρουσίαση της υπόθεσης του για την οριστικοποίηση των προσωρινών διαταγμάτων τα οποία είχαν ληφθεί μετά από μονομερή αίτηση στην απουσία του εναγομένου. Όπως τονίζεται στην *Louis Vuitton v. Δέξμο-σασκ Λίμπεττ και Άλλης* (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453, διατάγματα τα οποία

εκδίδονται στην απουσία του αντιδίκου συνιστούν εξαιρετικά μέτρα, είναι εξ αντικειμένου προσωρινά και η διάρκεια τους συναρτάται με την παροχή ευκαιρίας στην άλλη πλευρά να εμφανιστεί και να εκθέσει τις απόψεις της.

Καταλήγω ότι δεν έχει αποκαλυφθεί εκ πρώτης όψεως *In re* 5
Kakos (1985) 1 C.L.R. 250 λόγος που να δικαιολογεί την παραχώρηση άδειας για την υποβολή αίτησης για CERTIORARI.

Η αίτηση απορρίπτεται.